

Venezuela má víc než jen ropu a Čína to ví

NI nationalinterest.org/feature/venezuela-has-more-just-oil-and-china-knows-it-206543

10. června 2023

17. května venezuelský prezident Nicolás Maduro přijal delegační skupinu vedenou Lin Mingxiangem, náměstkem ministra mezinárodního oddělení Ústředního výboru Komunistické strany Číny, a diskutoval o způsobech dalšího posílení strategického partnerství mezi oběma zeměmi.

Týdny předtím, než se tak stalo, poté, co se Maduro setkal s čínským velvyslancem Li Baorongem, Patricia Laya a Fabiola Zerpa z Bloombergu navrhly, že oba „obnovují spojení po letech ochlazování a obnovují se vládní kontakty“.

I když autoři mají pravdu, když poznamenávají, že veřejná povaha těchto setkání je částečně reakcí na sílící rivalitu mezi USA a Čínou, nazývat to „sblížením“ není zdaleka pravda.

Spolupráce Číny s Madurovým režimem byla trvalá, i když nebyla zobrazena na televizních obrazovkách. Není to jen proto, že Čína potřebuje ropu; souvisí to také s nerostnými surovinami, sektorem, kde Venezuela tiše expanduje – s podporou Pekingu.

Podle Gerarda Berthina z Freedom House na videokonferenci před dvěma lety: „V tuto chvíli je Venezuela zemí na západní polokouli s největším počtem čínských investic.“ Ještě pozoruhodnější je, že Berthin navrhl, že podle odhadů předložených organizacemi občanské společnosti Čína od roku 2007 poskytla Venezuele půjčky ve výši téměř 68 miliard dolarů a navíc bylo podepsáno přibližně 490 dohod v „různých oblastech investic“. Berthin dodal, že z těchto známých dohod 65 procent z nich obsahovalo obchodní podmínky, které nejsou veřejně známé, zatímco dalších 22 procent obsahovalo pouze dílčí informace.

Vzhledem k evidentní účasti asijského obra v jihoamerické zemi, obrovským přírodním zdrojům ve venezuelských zemích a povaze Madurova režimu rozhodně není nespravedlivé tvrdit, že Čína podniká kroky k zajištění části venezuelského nerostného bohatství.

Venezuelští novináři a akademici potvrdili toto přesvědčení tvrzením, že čínské společnosti stojí za masivními investicemi do venezuelského Arco Minero — oblasti, která má podle bývalého venezuelského ministra pro rozvoj ekologické těžby Roberta Mirabala potenciální hodnotu nerostů 2 biliony dolarů .

Moje nedávná a osobní zkušenost navíc potvrzuje, že se děje něco podezřelého. Po několika týdnech strávených v Caracasu jsem cestoval k nejvyššímu nepřerušovanému vodopádu na světě, Angel Falls, který se nachází ve venezuelské Amazonii . Ještě než se moje letadlo vůbec dotklo země, už bylo vidět kontrast mezi vysokými stromy na břehu řeky Caroní a blízkými umělými horami písku. Ačkoli jsem byl tímto fenoménem zpočátku zmaten, z rozhovoru s

nadaným vypravěčem a soukromým pilotem jsem se dozvěděl, že tyto hory a radioaktivní zelené barvy okolních vod byly výsledkem použití rtuti při procesu těžby zlata.

Po tomto prvním rozhovoru jsem potkal FC, který mě vzal k dechberoucím vodopádům v pětihodinové jízdě motorizované *curiara* (verze kánoe Pemón) přes krvavě rudé vody řeky Carrao. Stejně jako pilot, i FC, hrdý člen kmene Pemón, se mnou mluvil o tom, jak těžba ničí místo, které nazývá svým domovem a kdo za tím podle něj stojí.

„Mladí muži v Canaimě mají dnes dvě možnosti: těžbu nebo turistiku,“ vysvětlil. "Vybral jsem si turistiku, protože miluji naši přírodu a viděl jsem, jak oblasti plné zeleně ztratily svou barvu." Přesto chápe, že těžba, i se všemi svými nebezpečími a zneužíváním, se některým zdá jako spolehlivější zdroj příjmů, protože turismus přichází ve vlnách, na rozdíl od poptávky po nerostných surovinách. Dodal: „Ztratil jsem přátele, ztratil jsem bratrance, ztratil jsem sousedy, kteří odešli do dolů a nikdy se nevrátili. Proč? No protože tam nepotkají nic jiného než smrt.“

Kromě toho, že se podělil o velmi osobní příběhy, hovořil o měnících se tvářích obchodu a cestovního ruchu v regionu a řekl, že do Canaimy začalo v posledních desetiletích přicházet více čínských a ruských „turistů“.

Podobně pilot tvrdil, že nejde jen o nelegální těžbu, co sužuje venezuelskou Amazonii. Ve skutečnosti naznačil, že za tím stojí vláda a její mezinárodní partneři. Vyprávěl o době, kdy při letu nad Canaimou odbočil. Vysvětlil, že to byl „jeden z nejděsivějších okamžiků [jeho] života“, protože jeho vysílačku zachytil drsný a agresivní muž a požadoval, aby okamžitě opustil oblast. "Poblíž Canaimy je zakázaný vzdušný prostor, který má skrývat těžební činnost," vysvětlil a ujistil mě, že "za tím jsou generálové."

„Většina nechápe, kolik se investuje do těžby v Canaimě a v celé zemi,“ dodal pilot.

Ačkoli se o těžbě ve Venezuele mnoho nemluví, protože země je synonymem pro ropu, je dobře známo, že země vlastní bohaté nerostné bohatství a přeje si jej využívat. V roce 2018 například Venezuela slavnostně otevřela svůj první závod na koncentrování koltanu, který se také stal největším v Latinské Americe. Kromě toho v červnu 2019 Maduro oznámil národní plán těžby založený na partnerství s národními a mezinárodními společnostmi, které se věnují průzkumu a těžbě třinácti nerostů. Přesné společnosti, se kterými vláda navázala partnerství, nejsou veřejně známé.

Kromě toho by podle Madura s plánem na rok 2019 „zlato dosáhlo mezinárodní právní certifikace 2 236 tun (asi 94 miliard eur), čímž by se země stala pátou největší rezervou na světě a aspirovala na první místo. Stejně tak u dalších nerostů, jako je bauxit, venezuelský vůdce dodal, že země má v certifikovaných zásobách 321 350 000 tisíc tun. Pokud jde o nikl, Maduro tvrdil, že Venezuela má 28 027 980 certifikovaných tun, což z ní činí zemi s největšími zásobami na světě.

Tyto detaily nepochybně upoutají pozornost ČKS. Z tohoto důvodu vynakládají masivní investice do těžebního sektoru v celém regionu, protože kritické nerosty jsou nezbytné ve světě technologií a čisté energie, kterým Čína doufá ovládnout.

Čínská angažovanost ve Venezuele se neliší od její širší regionální angažovanosti a nedostatek veřejně dostupných informací by nás neměl nutit myslet jinak. Ještě více je nezbytné vzít v úvahu nitky, které Čína tahá za oponou, pokud máme správně změřit její sílu. Prezentací Venezuely jako chaotického národa bojujícího s nelegální těžbou se mnoho novinářů a akademiků vyhýbá zkoumání různých vládních snah a jiní se vyhýbají otázkám, proč by stát souhlasil, když

čelí nezákonnosti v tomto sektoru. Čím více se tím však člověk zabývá, tím více si uvědomuje, že otázka legality není v zemi, kde je právní stát jen vzdálenou vzpomínkou, aktuální.

Konkrétnějším a konstruktivnějším projektem je lépe posoudit, kdo má prospěch z venezuelské těžby, jaký má prospěch a jak tento vývoj ovlivňuje zájmy národní bezpečnosti USA. Jak poznamenává Gregory Wischer z Westwin Elements , na našem takzvaném dvorku „americká vláda do značné míry chyběla a postoupila hřiště – nebo v tomto případě ložiska nerostů – Číně“. Tato realita představuje pro Spojené státy bezprostřednější hrozbu než ekologická katastrofa nebo zahraniční korupce. Je tedy načase, abychom konverzaci posunuli tímto směrem. Čína tomu dobře rozumí – abyste vedli svět, musíte ovládat jeho zdroje. Je to jednoduchá rovnice, zapomněli jsme na ni?

Juan P. Villasmil „JP Ballard“ je komentátor a analytik, který často píše o americké kultuře, zahraniční politice a politické filozofii. Vystupoval v časopisech The American Spectator , The National Interest , The Wall Street Journal , International Policy Digest , Fox News, Telemundo, MSNBC a dalších.

Obrázek: S laskavým svolením Airpano.